

PIVOVAR PO POŽÁRU

1 Budova pivovaru po požáru v roce 1906

2 Návrh hotelu Březnická v Rožmitále pod Radhoštěm

3 Dobová reklama na stroj určený na čištění lahví

4 Skladování dřevěných sudů v březnickém pivovaru

6 Náskres stroje na zdvihání ledu

4 Panská hospoda zvaná Amerika vybudovaná nad sklepy původní budovy pivovaru

4 Každým rokem se na pivovarský komín vrací čápi a probíhá tipovací soutěž

14. PROSINCE 1906 v deset hodin večer vypukl z nikdy nezjištěných příčin na půdě jižního křídla pivovaru požár. Právě tato událost uspořádala modernizaci pivovaru. Požár zničil byty pivovarské chasy a sládka, strojovna a varna zůstaly netknuty. Při hašení nicméně došlo k podmáčení stěn a celý trakt se proto musel zbourat. Byl vystavěn nový, s novou strojovnou, varnou a bytem sládka v prvním patře. Jediné, co zůstalo na původním místě, byla sladovna. Při rekonstrukci vyrostlo nové stavení štoků a lednic a přibyl generátor k výrobě elektřiny od firmy Františka Křižíka. Na Štědrý den roku 1907 se tak v pivovaru, stejně jako v nedalekém zámku, rozsvítily první žárovky. Březnický pivovar byl prvním elektrifikovaným pivovarem v zemi.

28. 1.1908 byla uvedena v provoz parou vytápěná pánev z dílny pražské firmy Novák a Jahn. Den předtím byl celý nově zrekonstruovaný provoz březnického pivovaru posvěcen březnickým děkanem. Na počátku dvacátého století mívalo březnické pivo asi 80 stálých odběratelů a jen v Březnici se čepovalo v šestnácti podnicích. Nejúspěšnější ve výtoči piva byla po mnoho let restaurace Hynka Dražana v Rožmitále pod Třemšínem, kde ročně vyčepovali kolem 400 hektolitrů piva. Březnické pivo se pilo i v někdejší panské hospodě zvané Amerika, později U Benetků, která byla vystavěna v 18. století nad sklepy původního pivovaru. Amerika s pivovarskými byty se později stala pivovarskou kantýnou. V roce 1919 si tam chodil každý z tehdejších jedenácti zaměstnanců pivovaru pro svůj denní příděl tří litrů piva.

Po smrti svého otce se za probíhající první světové války ujal březnického panství poslední zámecký pán Jan Nepomuk Pálffy. Traduje se, že byl častým návštěvníkem zámecké hospody, kde rád rozmlouval se sousedy. Zavedl také tradici, že první, kdo oznámí přilet čápa na pivovarský komín, dostane sud piva. V roce založení Československé republiky byl už pivovar vybaven novou myčkou na lahve, poloautomatem na plnění sudů, novým šrotovníkem sladu a ležácké sklepy byly rozšířeny. Kvůli poválečné hospodářské krizi se ale vařilo pouze pětistupňové pivo a osmistupňový „ležák“.

V roce 1922 zaměstnával pivovar kolem dvaceti mužů (pracovní řád ještě práci žen v pivovaru nedovoloval) a jejich práci jim ulehčovala strojní vykulovačka sudů. Rekonstruována byla sladovna a hvozď. Konkurenční boj vyřešil hrabě Pálffy roku 1924 podepsáním dohody se svým sousedem v Drahenicích Janem Lobkowiczem. V té se Lobkowicz za dvacet tisíc korun zavázal, že na příštích dvanáct let zastaví výrobu svého piva. O čtyři roky později vstoupil Pálffyho zámecký pivovar do kartelu 36 pivovarů sdružených pod názvem Jihočeská konkurenční dohoda.

Ve třicátých letech se v Březnici začala vařit světlá a tmavá dvanáctka. Koncem války zabrala protektorátní správa část sladovny pro strakonický podnik Elbag, který zde zřídil sklad součástek pro nacistické letectvo. Pivo se však v Březnici vařilo i za okupace.

Po osvobození byl pivovar spolu s majetkem velkostatku zabaven na základě Benešových dekretů. Podnik převzala národní správa, stejně jako jeho vlastní hostince, mezi něž patřila například Březnická pivnice v Rožmitále, Nádražní restaurace v Březnici nebo hostinec U Henychů v Příbrami. Toho času pivovar zaměstnával 6 úředníků a 14 dělníků.